

[Maisted]

at diskontoen er i 1981-82, at arbejdsløshedstallet er ved årsskiftet 1981-82, hvordan ser det ud med betalingsbalancen i 1981-82, og hvordan ser det ud med nettostatsgælden i 1981-82? Med de 4 hovedtal kan vi måle regeringens arbejde og resultatet af det indgåede forlig. Hvis vi nu ligesom skulle hæve debatten lidt op, som statsministeren efterlyste, kunne statsministeren så ikke præcisere, hvad han i det mindste forestillede sig at han nåede til, når vi når årsskiftet 1981-82?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Nationalbankdirektøren har ved flere lejligheder, når man har diskuteret afgrund, holdt fast i, at en medvirkende årsag til den økonomiske misere, vi var i, var en for slap finanspolitik, faktisk igennem en årrække. I manuskriptet til nationalbankdirektørens tale ved realkreditrådets møde den 25. april i år står der ikke direkte skatter og afgifter, men det sagde nationalbankdirektøren i hvert fald i den udgave af TV-Avisen, jeg overværede. Men det kan jo nøje lade sig efterprøve, om det står til troende eller ej. Det synes jeg vi skal bruge den kommende tid til.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Ved alle tidligere krisedebatter – så vidt jeg husker – har vi hørt fra socialdemokratiet som begrundelse for den linje, man har valgt, at andre partier, bl. a. mit, er uansvarlige, man kan ikke bruge dem, de vil ikke være med til noget, det er alt eller intet, og jeg ved ikke hvad. Det er vi for første gang ved disse 14 kriseforlig – så vidt jeg har hørt i dag – sluppet for, og det er da altid noget. Som jeg selv konstaterede i mit indlæg, mener jeg altså, den simpelt hen ville være for fed. Det har altid været løgn, men den ville være for fed efter den historie med renteaftalen.

Til gengæld – og det er grunden til, at jeg tog ordet – har statsministeren nu på to opfordringer og den socialdemokratiske ordfører på to opfordringer ikke villet begrunde, hvorfor man har afvist de tilbud, man har haft om en anden og mere perspektivrig politik, hvis det er beskæftigelsen, hvis det er energipolitikken, hvis det er de ting, der er sigtet. Jeg finder det formålsløst at rejse

spørgsmålene en tredje gang. Jeg går ud fra, at man ikke vil svare, men jeg synes lige, jeg ville tage ordet, for at det kan stå krystalklart, at man har haft alle chancer. Man vil ikke fra socialdemokratiets side give begrundelsen eller begrundelserne for, at man vælger at afvise andre muligheder – og af eget frit valg, når man står i de to mulige situationer, vælger at føre den aldeles perspektivløse og rene borgerlige politik.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg skal kun gøre to korte bemærkninger. Den ene skal være til hr. Christophersen. Jeg gav ikke udtryk for, at vi var usikre over for, hvad der var venstres mål. Det mener jeg sådan set vi har hørt adskillige gange under de drøftelser, vi har haft, og også i den offentlige debat. Det, jeg gav udtryk for, var, at vi aldrig fik lov til at afprøve, om de midler, venstre ville anvende, også kunne føre til de mål, venstre ønskede.

Den anden korte bemærkning skal være, at det er ikke mærkeligt, at nationalbankdirektøren har nævnt skatter og afgifter. Vi ved alle, at det, der giver hurtige resultater på betalingsbalancen, er begrænsninger i det private forbrug, og her er skatte- og afgiftsvejen jo den mest direkte mulighed. Vi ved alle sammen, at der skal nogle meget betydeligt større besparelsesbeløb til for at give en tilsvarende effekt på betalingsbalancen, hvis man vælger besparelsesvejen, end hvis man vælger skatter og afgifter. Regeringen har som bekendt valgt at bruge udgiftsbegrænsningen meget stærkt, og det har vi gjort ud fra ønsket om at begrænse anvendelsen af skatte- og afgiftsinstrumentet mest muligt. Jeg tror, den kombination, regeringen har valgt og fået tilslutning til, vil vise sig at være den, der giver maksimale resultater, også under indtryk af de konsekvenser, der flyder, når vi når over til, at besparelserne for hovedpartens vedkommende bliver begrænsninger i personaleforbruget.

Ole Espersen (S):

Hr. Wilhelm har ikke af mit første indlæg forstået, hvorfor jeg ikke har ønsket at svare ham i dag. Jeg sagde ret tydeligt, at vi sikkert skulle høre nogle forslag, der i den nuværende situation var udtryk for illusioner, og det er den slags forslag, vi også har hørt. Rege-